

[Handelsministeren.]

tilsvarende regler findes i visse andre landes ordninger.

Efter forslaget vil der blive klar hjemmel til at yde forsikring i forbindelse med forretninger, hvor den danske eksportør er underleverandør til et udenlandsk firma, der har kontrakten med den endelige køber, og hvor betalingen til den danske eksportør er betinget af, at hovedleverandøren opnår betaling fra den endelige køber.

En enkelt ændring af loven er af indskrænkende karakter, idet det foreslås, at den hidtil bestående adgang til at forsikre mod tab i forbindelse med reklamefremstød i udlandet udgår af loven. Der har blandt danske eksportører været meget ringe interesse for denne bestemmelse. Hertil kommer, at der er tale om foranstaltninger, der er lidet egnede til forsikringsmæssig behandling, hvorimod de passer bedre ind i lovens bestemmelser om tilskud til eksportfremmende foranstaltninger af kollektiv karakter.

Eksportkreditrådets sammensætning foreslås ændret, således at fiskerirådet udgår, idet denne organisations virksomhed opfører den 31. marts 1965. I stedet foreslås Danmarks Fiskeeksportørforening som fiskerierhvervets repræsentant. Endvidere udgår repræsentanten for de to funktionærorganisationer, idet disse organisationer har meddelt, at de ikke har interesse i at være repræsenteret i rådet.

Den i loven fastsatte ramme for eksportkreditrådets garantigivning foreslås forhøjet fra 2½ til 3 milliarder kr. Som tidligere nævnt er garantiansvaret nu oppe på 2,2 milliarder kr., og den eksisterende margen er hermed så begrænset, at en udvidelse må anses for nødvendig. Samtidig foreslås det, at beløbet vil kunne forhøjes med finansudvalgets tilslutning. Man har tidligere oplevet, at der inden for et kort tidsrum er indkommet anmodninger om garantier eller tilsagn, hvor forretningerne hver for sig drejede sig om beløb på op mod 100 mill. kr., således at en forhøjelse med ret kort varsel var påkrævet. Man vil, såfremt forslaget gennemføres, ved at forelægge spørgsmålet for finansudvalget kunne undgå en uheldig standsning af garantigivningen, hvis folketinget på det pågældende tidspunkt ikke er samlet.

Bestemmelserne i forslagets § 11 om eksport- og produktivitetsfremmende foranstaltninger er ændret i forhold til lovens § 12, således at man opnår en forenkling af lovtæksten. Der er ikke herved tilsigtet nogen ændring af den fulgte praksis. Denne del af lovens område blev i 1962 grundigt gennemgået af et folketingsudvalg, der var nedsat i forbindelse med en ændring af loven. De principper, der er indeholdt i udvalgets beretning af 12. april 1962, danner grundlaget for den praksis, der i den forløbne tid er fulgt, og som det er hensigten fortsat at følge. Jeg skal i øvrigt om administrationen af lovens § 12 henvise til de årlige beretninger, som er tilstillet folketinget.

Endelig er lovens straffebestemmelse ændret, således at den ikke længere er begrænset til forhold i forbindelse med indgivelse af ansøgning til eksportkreditrådet, men tager sigte på hele lovens område.

Ved loven af 1960 skete der en afgørende ændring med hensyn til eksportkreditordningens administration, idet kreditencen til at træffe afgørelse i eksportkreditsager overgik fra handelsministeren til eksportkreditrådet. Det er således rådet, der afgør de enkelte sager bortset fra de i loven nævnte specialtilfælde, der kan forelægges ministeren til afgørelse. Det er rådet, der bestemmer, i hvilken udstrækning risikoen inden for det af handelsministeren fastsatte maksimum kan dækkes, hvilke kreditbetingelser der kan accepteres som kommercielt rimelige og forsvarlige, og hvilken præmie eksportørerne skal betale for de givne garantier.

Gennem de årlige beretninger fra eksportkreditrådet har det høje ting kunnet følge rådets virksomhed. Det fremgår bl. a. heraf, at eksportkreditrådet som medlem af Bernunionen deltager i det internationale samarbejde om kreditforsikringsvirksomhed. Man tilstræber bl. a. herigennem at undgå et uhammet kreditkapløb mellem landene ved at søge frem til fælles retningslinjer. Da kreditgivningen i forbindelse med dansk eksport normalt skal finansieres af det danske kapitalmarked, må Danmark som et kapitalsvagt land naturligt være interesseret i, at kredittidene holdes inden for forsvarlige grænser, og eksportkreditrådet må naturligvis loyalt deltage i dette samarbejde.